

NOTATKA Z WARSZTATÓW I SYMPOZJUM SKORZESZYCE, 4-5 PAŹDZIERNIKA 2013

W dniach 4–5 października 2013 r. w Centrum Spotkań i Dialogu Diecezji Kieleckiej w Skorzeszycach koło Kielc odbyły się kolejne warsztaty dla księży odpowiedzialnych za stan dziewic i stan wdów w diecezjach oraz IV Sympozjum poświęcone indywidualnym formom życia konsekrowanego „POWOŁANE ABY BYĆ ZNAKIEM”. Organizatorem była Podkomisja KEP ds. Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego oraz Centrum Promocji IFŻK.

Warsztatom przewodniczył Przewodniczący Komisji KEP ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego J. E. Ks. Bp Kazimierz Gurda. Sympozjum prowadził przewodniczący Podkomisji KEP ds. Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego ks. Arkadiusz Okroj z diecezji pelplińskiej. Sympozjum rozpoczęło się Mszą Świętą, której przewodniczył ks. Arkadiusz Okroj, a homilię wygłosił ks. Tomasz Rusiecki.

W spotkaniu wzięło udział 56 osób: 17 księży, siostra zakonna, 17 dziewic konsekrowanych i 6 kandydatek do stanu dziewic oraz 12 wdów konsekrowanych i 4 kandydatki do stanu wdów.

Podczas Sympozjum uczestnicy z zainteresowaniem wysłuchali dwóch konferencji:

1. Ks. dr Jacek Nawrot (diec. gdańska)
„Przeżywanie świętości ewangelicznej przez dziewice i wdowy konsekrowane”
2. Ks. dr Jacek Socha (diec. gdańska)
„Indywidualne formy życia konsekrowanego – realizacja charyzmatu we wspólnocie diecezjalnej”

Podczas piątkowych warsztatów, sobotniego czasu przeznaczonego na dyskusję, pracę w grupach stanowych oraz w rozmowach kularowych dyskutowano na tematy związane z problemami osób żyjących w stanie dziewic i w stanie wdów oraz osób przygotowujących się do przyjęcia konsekracji oraz ich formatorów.

Poruszono następujące problemy:

1) Relacja z Kościołem lokalnym (biskupem diecezjalnym, proboszczem parafii)

- a) Podstawowy jest związek z biskupem; z nim trzeba uzgadniać istotne aspekty życia i posługiwania, ponieważ przy konsekracji osoba nie otrzymuje konkretnej misji od biskupa.

- b) Osoba konsekrowana sama musi rozeznąć czy to właśnie jest jej miejsce życia i działania – dobrze jest poddać to rozeznaniu weryfikacji ze strony kierownika duchowego.
- c) Mogą się pojawić oczekiwania na wyrost ze strony proboszcza lub innych osób. Oczekiwania te wynikają najczęściej z niezrozumienia specyfiki powołania ifżk. Należy w takich sytuacjach tłumaczyć, nie ulegając, jeśli wiązałoby się to z działaniem niezgodnym z charyzmatem ifżk.
- d) Specyficzny rys posłuszeństwa dziewicy i wdowy konsekrowanej – posłuszeństwo nie ślubowane, ale wybierane – dobrze jest omówić z kandydatką jaki kształt przybierze posłuszeństwo w jej życiu.
- e) W konkretnych sytuacjach należałoby sprawy podlegające posłuszeństwu uzgodnić w rozmowie osoby konsekrowanej z biskupem (nie z proboszczem).
- f) Formacja to nie tylko spotkania, ale również indywidualna praca pomiędzy spotkaniami.
- g) Częstotliwość spotkań osób konsekrowanych i kandydatek zależy od diecezji, trzeba akceptować trudności, ale dbać, aby osoby nie czuły się pozostawione same.
- h) Trzeba uszanować, jeśli osoba konsekrowana nie integruje się ze środowiskiem – ważne, aby miała kontakt z kierownikiem duchowym, ewentualnie opiekunem OV.
- i) Stan dziewic i stan wdów to różne powołania i charyzmaty, więc wymagają innej formacji – zarówno przed konsekracją jak i permanentnej. Spotkania powinny więc odbywać się oddzielnie (przynajmniej częściowo).
- j) Zwrócono uwagę na to, że statut diecezjalny nie powinien nazywać się statutem, ale raczej zasadami życia. Zasady te powinny być opracowywane w porozumieniu z osobami konsekrowanymi żyjącymi w stanie dziewic i stanie wdów danej diecezji.
- k) Przy zapisach na diecezjalne rekolekcje stanowe od osób z innych diecezji należy wymagać zaświadczeń z Kurii o przyjęciu do formacji.

2) Problemy osób zgłaszających się do formacji i ich formatorów

- a) Przypomniano, że prywatne zobowiązanie roczne przed konsekracją nie jest ślubem czasowym i powinno być składane indywidualnie i niepublicznie za wiedzą kierownika duchowego lub opiekuna OV.
- b) W sytuacji osób chorych fizycznie może być potrzebny dłuższy czas formacji, ale choroba nie dyskwalifikuje kandydatki.
- c) Powołanie to wymaga dużej odporności psychicznej, więc osoby z problemami psychicznymi nie powinny być dopuszczane do formacji, ewentualnie potrzebne są badania psychologiczne.

- d) Potrzeba precyzyjnego przekazu. Należy jasno mówić kandydatkom kim będą i jak wygląda życie po konsekracji, ponieważ niektóre osoby liczą np. na pomoc Kurii czy inne przywileje.
- e) Do formacji zgłaszają się kandydatki, które składają publiczne świadectwa poddające w wątpliwość spełnienie warunków dopuszczenia do konsekracji – trzeba to weryfikować, aby nie było zgorzenia.
- f) Czy do konsekracji może zostać dopuszczona wdowa, która miała więcej niż jednego męża? Zgodnie z tym co pisał św. Paweł – nie.
- g) Czy konsekrację może otrzymać osoba należąca do zgromadzenia (tercjarze)? Ważna jest motywacja konkretnej prośby. Jedne śluby wykluczają drugie, ale tercjarze nie są osobami konsekrowanymi.
- h) Wciąż nie ma zatwierdzonego obrzędu błogostawienia wdów, ale Obrzęd studyjny, który został opracowany przez Komisję ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Episkopatu Polski może być stosowany. Trzeba cierpliwie czekać na decyzję ordynariusza diecezji.

3) Istota konsekracji w indywidualnych formach życia, charyzmat dziewicy i wdowy konsekrowanej:

- a) Akt konsekracji jest publiczny, a nie indywidualistyczny, nie może być sekretem, istotą jest charyzmat diecezjalny i świadectwo we własnym środowisku.
- b) Kandydatki powinny być tego świadome, bo są powołane, aby być znakiem, który ma być dla innych widoczny i zrozumiały. Jeśli ktoś chciałby ukryć swoją konsekrację, to powinien poszukać innej formy, np. instytutu życia ukrytego.
- c) Konsekracja powinna być zgodnie z Obrzędem udzielana w katedrze, choć w uzasadnionych przypadkach konsekracja może być udzielana w kaplicy biskupa lub w parafii. Dobrze, aby parafianie byli wcześniej przygotowani i zaproszeni.
- d) Życie konsekrowane ma pierwszeństwo przed innymi zaangażowaniami, choć nie wyklucza uczestnictwa we wspólnotach (nie zakonnych), w których wzrastało. Przy rozeznaniu powołania, dla opiekuna OV może być istotne jak osoba funkcjonuje w swojej wspólnotcie, dlaczego z niej odeszła itp. Można prosić o opinię ze wspólnoty.
- e) Trzeba wychowywać kandydatki do mentalności: jestem związana ze wspólnotą (jako dziewica lub wdowa konsekrowana), ale jestem dla diecezji. Bo może się tak zdarzyć, że wspólnota zniknie.
- f) Ważne jest uczestniczenie w rekolekcjach stanowych, co nie wyklucza innych rekolekcji.
- g) Osoba konsekrowana może mieć w domu kaplicę, ale bez Najświętszego Sakramentu.

4) Sytuacja osób przechodzących ze zgromadzeń zakonnych do stanu dziewic:

- a) Ważne jest, aby kształtować świadomość i zrozumienie dla tego, że indywidualna forma życia konsekrowanego jest powołaniem, które trzeba rozeznaczyć. Powołanie to bardzo różni się od życia wspólnego w zgromadzeniu. W żadnym wypadku nie jest to wyjście awaryjne dla osób, którym, z różnych powodów, nie powiodło się życie zakonne.
- b) Podkreślono, że osoba taka potrzebuje dłuższego czasu, aby rozeznaczyć swoją sytuację i nauczyć się życia w świecie, znaleźć pracę itp. Ma wyjść ze zgromadzenia i żyć w świecie przez kilka lat (3-5 lat) przed podjęciem formacji do przyjęcia konsekracji.
- c) Taka osoba ma też przejść pełną formację określoną w diecezji.
- d) Oddaje habit i welon – nie powinna w nich chodzić.
- e) Opiekun OV powinien zgłosić się do zgromadzenia o opinię o kandydatce.
- f) Ks. bp. K. Gurda przedstawił w Kongregacji problem przechodzenia z zakonów – Stolica Apostolska obiecała nie dawać tak łatwo indultów przejścia ze zgromadzenia do stanu dziewic.
- g) Zgodnie z Obrzędem konsekrację mogą otrzymać osoby żyjące w świecie, a choć mogą mieszkać razem, to nie mogą założyć zgromadzenia.

5) Wystąpienia osób konsekrowanych w mediach

- a) Zalecono szczególną czujność w sprawie kontaktów z mediami, które ostatnio znów się uaktywniły i stosują różne metody, aby pozyskać zamierzony przez siebie materiał. Obiecywanie autoryzacji często nie jest dotrzymywane.
- b) Podkreślono, że dziewice i wdowy konsekrowane obowiązują instrukcją Episkopatu dotyczącą występów w mediach osób duchownych – na każdy udział w mediach trzeba mieć zgodę biskupa (nie proboszcza, czy innego księdza). Nawet w mediach tak zwanych katolickich.
- c) Padła prośba o to, aby księża bardziej bronili osoby konsekrowane przed mediami niż je namawiali na wystąpienie.
- d) Również własne treści zamieszczane w Internecie wymagają sprawdzenia przez księdza. Trzeba pamiętać, że wypowiedzi i zachowania osoby konsekrowanej świadczą o stanie, do którego należy (przedstawiając się jako osoba konsekrowana nie jest już osobą prywatną).
- e) Dobrze byłoby, aby dziennikarz, który chce zrobić materiał dotyczący indywidualnych form życia konsekrowanego, znał wcześniej temat i był przygotowany.
- f) Poproszono, aby te informacje przekazać wszystkim konsekrowanym i przypomnieć o posłuszeństwie, jakie w sprawie kontaktów z mediami obowiązują wszystkie osoby konsekrowane.

- 6) Poruszono sprawę pielgrzymki i rekolekcji, które odbędą się w dniach 5-8 grudnia 2013 r. oraz ewentualnego tematu Sympozjum w 2015 roku „Biblijne wdowy”.
- 7) Omówiono materiały przygotowywane do druku w ramach pomocy w formacji kandydatek do obu stanów.

Ksiądz Arkadiusz Okroj podziękował prelegentom oraz wszystkim uczestnikom spotkania i zakończył spotkanie modlitwą.

W spotkaniu wzięli udział:

Członkowie Podkomisji KEP ds. IFŻK:

- bp. Kazimierz Gurda, diecezja kielecka;
- ks. Arkadiusz Okroj, diecezja pelplińska (przewodniczący Podkomisji);
- ks. Jerzy Gołębiewski, diecezja warszawsko-praska;
- ks. Piotr Kordula, diecezja szczecińsko-kamieńska;
- ks. Tomasz Rusiecki, diecezja kielecka;
- ks. Stanisław Szczepaniec, diecezja krakowska.

Referenci ds. IFŻK z różnych diecezji Polski:

- o. Zygmunt Adam Moćko ofm, diecezja bielsko-żywiecka;
- ks. Ryszard Póttorak, diecezja elbląska;
- ks. Jacek Socha, diecezja gdańska;
- ks. Piotr Adamski, diecezja gliwicka;
- ks. Michał Kieling, diecezja kaliska;
- ks. Grzegorz Radomiak, diecezja łódzka;
- ks. Hubert Sklorz, diecezja opolska;
- ks. Piotr Walkiewicz, diecezja radomska;
- o. Rafał Klimas, diecezja rzeszowska;
- ks. Leon Siwicki, diecezja sandomierska;
- s. Klara Radczak, diecezja sandomierska;
- ks. Zbigniew Swatek, diecezja sandomierska;
- ks. Lucjan Chronchol, diecezja szczecińsko-kamieńska;

Z ramienia Centrum obecne były:

- Elżbieta Płodzień OVd, diecezja rzeszowska;
- Antonina Filek OV, diecezja krakowska
- Małgorzata Tarnachowicz OV, archidiecezja warszawska

Dziewice konsekrowane (17) i kandydatki (6) do stanu dziewic przybyły z 14 diecezji: białostockiej, częstochowskiej, gdańskiej, gliwickiej, katowickiej, kieleckiej, krakowskiej, opolskiej, pelplińskiej, szczecińsko-kamieńskiej, świdnickiej, warmińskiej, warszawskiej i wrocławskiej.

Wdowy konsekrowane (12) i kandydatki (4) do stanu wdów przybyły z 8 diecezji: kieleckiej, legnickiej, łomżyńskiej, pelplińskiej, przemyskiej, radomskiej, rzeszowskiej i szczecińsko-kamieńskiej.